

Defensie Ondersteuningscommando
Ministerie van Defensie

KTOMM Bronbeek voor aspirant bewoners

Een unieke plek in de geschiedenis

In 1863 ging het Koloniaal Militair Invalidenhuis Bronbeek open. Door de vele aanpassingen in de jaren daarna is het huis uitgegroeid tot een plek waar we trots op zijn: het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek (KTOMMB), een comfortabel thuis voor oudere veteranen met de mogelijkheid tot 24/7 zorg.

Op Bronbeek bevinden zich verschillende monumenten waar jaarlijks herdenkingen worden gehouden. Dit is het monument voor Japanse Vrouwenkampen in Nederlands-Indië.

In deze brochure nemen wij u mee naar Bronbeek en vertellen wij wat deze plek uniek maakt. We duiken eerst de geschiedenis in. Daarna schetsen we een algemeen beeld van het leven en wonen in Bronbeek. Vervolgens delen bewoners en familieleden hun ervaringen.

In het tweede deel van de brochure gaan we nader in op verschillende aspecten van wonen in Bronbeek, zoals de toelatingsvoorwaarden, eigen bijdrage en aanmeldingsprocedure. We lichten hier alvast een tip van de sluier op.

Bronbeek is toegankelijk voor alleenstaande oud-manschappen en onderofficieren – zowel mannen als vrouwen – van de Nederlandse krijgsmacht en het voormalig Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL). Wij bieden veteranen van 65 jaar en ouder een betaalbare plek waar zij zo lang mogelijk zelfstandig kunnen wonen. Bij binnenkomst is zelfstandigheid (zonder zorgindicatie) een voorwaarde. Maar als de bewoner later toch zorg nodig heeft, is er zorg voorhanden.

Wij hebben korte wachtlijsten. Meldt u zich aan, dan begint een procedure waarin u in alle rust kunt beoordelen of Bronbeek bij u past. Als onderdeel van deze aanmeldprocedure komt u onder meer een week bij ons logeren. Wel of niet verhuizen? Wij begrijpen dat dit geen eenvoudige beslissing is en helpen u graag een keuze te maken! ■

Heeft u vragen, dan kunt u terecht bij ons Hoofd Zorg, 026 - 37 63 555 of loket@bronbeek.nl. Algemene informatie vindt u op www.bronbeek.nl.

Een koninklijk cadeau

Het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek is een belangrijke schakel in het veteranenbeleid van Defensie. Koning Willem III heeft daar de basis voor gelegd.

Het landgoed Bronbeek ligt in een park van negen hectare op de grens van Arnhem en Velp. Van oorsprong is het een buitenplaats. In de negentiende eeuw hadden welgestelde burgers het laten aanleggen om de hectiek van de stad te ontvluchten en van de natuur te genieten.

Koning Willem III (1817-1890) was de laatste particuliere eigenaar. Hij schonk het landgoed in 1859 aan de staat onder de voorwaarde dat er een tehuis voor militairen van het koloniale leger zou komen. Architect Nicolaas Willem Rose ontwierp vervolgens een praktisch en modern gebouw.

Op 19 februari 1863 ging het Koloniaal Militair Invalidenhuis open. Ruim 200 militairen, die door handicap of hoge leeftijd geen actieve dienst meer konden vervullen, konden er wonen. In 1970 verviel de voorwaarde dat bewoners bij het KNIL gediend moesten hebben. Het tehuis werd opengesteld voor oud-militairen uit alle delen van de Nederlandse krijgsmacht. Tijdens renovaties in 1987 en 1997 werd Bronbeek klaargestoomd voor de toekomst. Momenteel is er plaats voor 48 veteranen. Het Koloniaal Militair Invalidenhuis van weleer is uitgegroeid tot het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek.

Museum Bronbeek

Na de opening in 1863 kreeg Bronbeek van het Ministerie van Koloniën, de koning en particulieren voorwerpen uit Nederlands-Indië. De objecten kregen een plaats in de gangen, langs de wanden en in de trapportalen van het huis. Ze vormden de aanzet tot een hedendaags museum over het koloniale militaire verleden van Nederland en de geschiedenis van het KNIL (1814-1950). Met een collectie van meer dan 95.000 voorwerpen en een bibliotheek met 15.000 boeken en tijdschriften, staat het museum inmiddels bekend als kenniscentrum van het koloniaal-militair verleden van het Koninkrijk der Nederlanden.

Landbouwbedrijf

Toen Bronbeek een tehuis werd, gingen bewoners op een deel van het omliggende terrein voedsel verbouwen. Enkele gebouwen op het landgoed herinneren nog aan die tijd, zoals het oude kippenhok. Tegenwoordig kunnen bewoners daar klussen en is het kippenhok omgedoopt tot Huize Vlijt. Na bijna 100 jaar stopte het landbouwbedrijf en werd het landgoed opnieuw ingericht. Ondanks dergelijke veranderingen heeft de plek veel van zijn oorspronkelijke aanleg behouden.

Herdenkingsplaats

In de loop der tijd zijn er monumenten opgericht die betrekking hebben op de Japanse bezetting van Nederlands-Indië/Indonesië, de Indonesische Onafhankelijkheidsoorlog en de strijd om Nederlands Nieuw-Guinea. Hierdoor is Bronbeek een belangrijke herdenkingsplaats geworden. Op het landgoed is ook het reünie- en congrescentrum Kumpulan gevestigd. De Indische keuken is de specialiteit van deze ontmoetingsplek. ■

‘Ik ga naar opa’s kasteel’, riep een jongen toen hij door het hek van Bronbeek liep.’

Een zorgeloze tweede helft

Onze bewoners verdienen het om te wonen en te leven als een koning(in). We willen dat ze de tweede helft van hun leven zo min mogelijk zorgen hebben. Om daarbij te helpen, halen we alles uit de kast.

‘Ik ga naar opa’s kasteel’, zei een jongen toen hij door het hek van Bronbeek liep. Zijn grootvader woont dan ook niet op de eerste de beste plek, maar in een roomwit Rijksmonument – een huis en museum ineen. Op het omliggende terrein staan herdenkingsmonumenten, beelden, bankjes en metershoge bomen, zoals een tamme kastanje en lindebomen. Achter het huis grazen ezeltjes, iets verderop begint het bos. Loop je vanaf het hek naar het complex, dan passeer je een keurig onder-

houden gazon en bloemenperkjes. Je kijkt uit op het terras, dat vooral ’s zomers een geliefde ontmoetingsplek is. Een andere trekpleister is het ontmoetingscentrum Kumpulan met zijn Indisch specialiteitenrestaurant, waar iedereen welkom is. Door al die details bij elkaar heeft Bronbeek een welhaast koninklijke grandeur. Onze bewoners verdienen zo’n plek. Als dank voor wat zij als veteraan voor de maatschappij hebben gedaan. We willen dat de tweede helft van hun leven zo zorgeloos mogelijk is, en bieden daar de voorwaarden voor aan.

Militairen onder elkaar

Onze bewoners komen uit verschillende krijgsmacht-onderdelen en hebben op uiteenlopende plekken gezeten, zoals Nederlands-Indië, Korea en Afghanistan, maar één ding hebben ze gemeen: hun verleden als militair. Hierdoor is het makkelijker om contact te maken. De veteranen begrijpen elkaar, vaak zelfs zonder woorden. Ze hoeven elkaar niets uit te leggen, laat staan zichzelf te verantwoorden. Militairen praten dezelfde taal en hebben dezelfde humor; een vertrouwd gevoel.

De veteranen leven hier zo lang mogelijk zelfstandig. Ze hebben ieder een eigen kamer met individuele voorzieningen – toilet, douche, wastafel. Willen ze zich terugtrekken, dan kan dat wanneer zij dat willen. Ze zijn vrij om te gaan en staan waar en wanneer zij willen. Bronbeek is zeker geen kazerne!

Zorg op maat

Stuk voor stuk houden ze de regie over hun leven. Onze bewoners doen zelf hun boodschappen, gaan alleen naar de bank. Ze zetten in feite hun leven van buiten bij ons voort. Alleen dan wel met iets extra’s erbij, namelijk: zorg op maat. We hebben een klein, vast team van verzorgenden dat thuiszorg biedt, zoals het verzorgen van wonden en het geven van injecties. Via een alarminstallatie kunnen bewoners direct hulp oproepen: 24/7, iedere dag, op elk uur. Alle bewoners hebben een eigen huisarts. Deze arts

is voor hen de hoofdbehandelaar op medisch gebied. Daarnaast krijgt iedere bewoner een contactverzorgende toegewezen. Deze persoon is het vaste aanspreekpunt van de bewoner. Bij ons kan een verzorgende tijd en aandacht aan een bewoner geven, zodat een vertrouwensband tussen hen kan ontstaan. De bewoner kan zijn verhaal kwijt. Eventueel kan de verzorgende ook helpen om een fysiotherapeut, podotherapeut of andere externe expert in te schakelen.

Omdat de verzorgenden dicht bij de bewoners staan, kunnen ze makkelijker (gedrags)veranderingen signaleren. Daarnaast zijn onze verzorgenden, die vaak al lang bij Bronbeek werken, bekend met militair-specifieke problematiek. Hierdoor kunnen ze symptomen daarvan sneller herkennen dan reguliere verzorgenden. Indien nodig kunnen ze na overleg met onze ‘achtervang’, het →

‘Een van de hoogtepunten is de Pasar Bronbeek die elke zomer plaatsvindt: kraampjes, Indisch eten en muziek.’

Er is inmiddels een koloniaal museum en een Indisch specialiteitenrestaurant. De band met Indië zit verankerd in Bronbeek. Het komt zelfs terug in de omgangsvormen binnen het complex: informeel, maar altijd correct.

Het enigszins militaire karakter is een ander kenmerk van Bronbeek. Bewoners krijgen een huistenue en een uniform van het krijgsmacht-onderdeel waar zij het laatst hebben gediend.

Bij bepaalde gelegenheden kan de commandant een kledingvoorschrift geven. Maar het militaire zie je vooral terug in de manier waarop alles is geregeld. Voor elk evenement ligt een draaiboek klaar. Zowel bij het personeel als de bewoners staat discipline hoog in het vaandel. Afspraken worden nagekomen, stipt zijn is een vanzelfsprekendheid.

Midden in de maatschappij

Bronbeek is anders dan veel andere plekken. Maar hoewel het een wereld op zich is, is het zeker geen eiland. Bronbeek staat midden in de maatschappij. De ene keer is er een herdenking op het landgoed, de andere keer een reünie bij de Kumpulan of een nieuwe expositie in het museum. Ook kan het zomaar zijn dat kinderen een speurtocht op het landgoed doen. Een van de hoogtepunten is de Pasar Bronbeek die elke zomer plaatsvindt: kraampjes, Indisch →

Nederlands Veteraneninstituut, ingrijpen. We gaan ervan uit dat bewoners voor de rest van hun leven bij ons blijven. Een uithuisplaatsing is uitzonderlijk. Dit komt pas aan de orde als wij niet meer de juiste zorg kunnen bieden of vinden dat zorg elders passender is. Uiteraard overleggen we hierover met de betrokkenen.

Maaltijden uit eigen keuken

Een belangrijk onderdeel van de zorg op Bronbeek is het eten. Ons keukenteam bereidt de maaltijden ter plekke en serveert ze direct. De medewerkers staan onder leiding van een ervaren (dieet)kok. Hij stelt de menu's samen en legt ze voor aan de voedingscommissie, een onderdeel van de inwonerscommissie. De definitieve menu's komen dan in overleg tot stand. De kok volgt de seizoenen en kookt met verse ingrediënten en mijdt halfabrikaten. Van tijd tot tijd laat hij een voedingsdeskundige en diëtist

checken of zijn menu's nog steeds voedzaam genoeg zijn. Door zijn ervaring draait hij zijn hand niet om voor een zoutloos of glutenvrij dieet. Vegetarische en halal-maaltijden behoren ook tot de mogelijkheden.

Omdat hij de bewoners variatie wil bieden, probeert hij geregeld iets nieuws uit, zoals kipkebab of couscous. Toch zijn Hollandse gerechten ronduit favoriet: een gehaktbal met gestoofde andijvie, kapucijners met spek en piccalilly. Vaste prik is de Indische maaltijd op woensdag, de Blauwe Hap, een oeroude traditie van de marine.

Indische en militaire ondertoon

Die link met Nederlands-Indië is een kenmerk van Bronbeek. Hoewel het aantal bewoners dat in de voormalige kolonie heeft gediend in de loop der jaren is afgenomen, zal dat Indische accent blijven. Bronbeek is in 1863 opgericht als tehuis voor veteranen van het koloniale leger.

Leven in Bronbeek:

- **Onder gelijkgestemden**
- **Wonen in een museum en Rijksmonument**
- **Zelfstandig en vrij bestaan**
- **Zorg op maat door klein, vast team**
- **24/7 zorg indien nodig**
- **Vast aanspreekpunt voor elke bewoner**
- **Kennis in huis over veteraan-specifieke problematiek**
- **Bewoners blijven meestal voor de rest van hun leven**
- **Verse seizoensmaaltijden uit eigen keuken**
- **Blijvende band met voormalig Nederlands-Indië**
- **Enigszins militair karakter: niets aan toeval overlaten**
- **Veel activiteiten op landgoed**
- **Gezamenlijke uitstapjes naar binnen- en buitenland**

eten en muziek. Door al die activiteiten heeft Bronbeek veel aanloop en is het een levendige plek.

Daarnaast hebben we een activiteitenbegeleidster die onder meer film- en dansavonden voor bewoners organiseert. Verder gaan onze bewoners geregeld samen op stap, bijvoorbeeld naar het Nationaal Militair Museum in Soesterberg. Ook kunnen ze elk jaar mee op militaire bedevaart naar Lourdes, waar ze militairen en veteranen uit de hele wereld kunnen ontmoeten.

Om al die activiteiten in goede banen te leiden, krijgen we hulp van onze vele vrijwilligers. Op Bronbeek valt zoveel te beleven dat onze bewoners zich ook in de tweede helft van hun leven niet hoeven te vervelen en volop kans hebben om praatjes aan te knopen. ■

De start van een nieuw leven

Hoe het is om in Bronbeek te leven, weten onze bewoners het best. We tekenden hun ervaringen en die van hun familie op.

Bol Kerrebijn (96)

‘De sawah was mijn speelterrein’, vertelt Bol Kerrebijn (96), voormalig KNIL-militair. Dat hij wat met rijstvelden heeft, blijkt uit zijn zelfgemaakte schilderijen. Ze hangen aan de muur van zijn kamer in Bronbeek, tussen kunstwerken van Nederlandse natuur.

Op het ene schilderij staan bomen met bladeren in herfstkleuren, op het andere staat een sneeuwlandschap. ‘Ik schilder wat ik vanuit mijn kamer zie.’

Kerrebijn, die sinds 2014 in Bronbeek woont, heeft hier in 2018 leren schilderen. Zijn eerste expositie heeft

hij al gehad. Hij praat graag met bezoekers van het museum en is naar eigen zeggen niet van de dansvloer af te slaan op potjo potjo-avonden. ‘Terwijl ik eerst dacht dat linedancing niets voor mij zou zijn! Ik ben namelijk een voetballer.’ Kerrebijn doet elke dag om 6.00 uur

‘In Bronbeek verplicht niemand je ergens toe, maar uit de woorden van de commandant maak ik op wanneer iets niet vrijblijvend is’

gymnastiek op bed en gaat daarna sporten in de fitnessruimte. Na het ontbijt loopt hij eerst vijf kilometer om het landgoed en stapt hij vervolgens op zijn racefiets. ‘Ik ben en blijf een militair. Ik ben gewend aan discipline.’

Geregeld gaat hij eten bij restaurant Kumpulan. ‘Omdat ze me daar kennen, krijg ik vaak wat extra’s, zoals tahoe of temphe.’ Ook trekt hij er graag met vrienden op uit. Zo gaat hij binnenkort naar een concert van André Rieu op het Vrijthof. ‘Ik kan hier mijn eigen gang gaan’, zegt Kerrebijn. ‘In Bronbeek verplicht niemand je ergens toe, maar uit de woorden van de commandant maak ik op wanneer iets niet vrijblijvend is. Door mijn achtergrond begrijp ik hem.’ ➔

Leo Zaad (96) vertrok als oorlogsvrijwilliger naar Nederlands-Indië en ging later bij het KNIL. Voordat hij in Bronbeek kwam wonen, kende hij het instituut al.

‘Tegen mijn kinderen zei ik dat ik hier zou gaan wonen wanneer hun moeder er niet meer zou zijn. Ik had een klik met de veteranen hier.’

Inmiddels woont hij er drie jaar. Hij vindt het fijn dat hij zich hier terug kan trekken in zijn eigen kamer. Om op bed te liggen. Of tv te kijken. ‘Ik zoek ook graag de jongens op; slap lullen over voetbal en zo.’ Hij prijst ‘de mooie tuin voor zijn neus’ plus de zorg. ‘Ik heb een paar keren aan het touwtje getrokken. Ze stonden meteen naast mijn bed. Dag en nacht staan ze klaar. Ik voel me hier veilig. Sinds ik hier zit, hoeven mijn kinderen zich niet af te vragen hoe het met pa is. Kom ik niet naar beneden om te eten, dan komt er iemand kijken waar ik blijf. In Bronbeek wordt op mij gelet. Het geeft mijn kinderen rust dat ik hier zit.’ ■ →

Leo Zaad (96)

‘In Bronbeek wordt op mij gelet. Het geeft mijn kinderen rust dat ik hier zit’

Alice:
'Toen mijn vader heel ziek was, heb ik met eigen ogen gezien hoe lief ze voor hem zijn'

Gerard Hensbergen (97)

'Al moet ik er kruipend naartoe', zegt Gerard Hensbergen (97) over het uitje dat hij heeft georganiseerd.

Binnenkort gaat hij met 'de jongens' naar zijn voormalige werkplek, Koninklijke Begeer in Zeist. 17 jaar had hij bij dit bedrijf penningen en medailles gemaakt. Hij kent alle ins en outs van het vak. 'Ik zag mijn maten in hun legeruniform staan en

zei: "Jullie hebben jullie medailles opgespeld, maar hebben geen idee hoe die zijn gemaakt." Dat kan niet. Ik ga wat regelen!' Hensbergen, die behoort tot de eerste lichting Indië-dienstplichtigen, woont al zeven jaar in Bronbeek.

'Je kunt niet beter zitten dan hier. De zusters staan altijd voor je klaar, dag en nacht, terwijl ze ook zelf een gezin hebben.' Wel vindt hij het jammer dat er steeds minder veteranen uit Nederlands-Indië zijn. 'Veel van mijn kameraden zijn overleden.

Gerard:

'Je kunt niet beter zitten dan hier'

De jongens van de nieuwe lichting – Libanon, Afghanistan – hebben de dingen anders beleefd. De kameraadschap die ik in Indië heb gekend, vind ik hier niet terug. Maar er zijn wél een paar jongens die goed kunnen luisteren.'

Kennis van PTSS

Voordat hij in Bronbeek kwam, was bij Hensbergen de diagnose PTSS gesteld. Hij doorliep een traject van het Veteraneninstituut in Doorn en heeft nu nog twee keer per jaar groepstherapie. 'PTSS heeft me teruggeslagen naar vroeger. Ik beleefde mijn verleden opnieuw. Ik ben nu emotioneler.'

Alice, zijn dochter, vult aan: 'In Bronbeek zijn nog twee bewoners met PTSS. Ik denk dat hij zich door hen gesteund voelt; hij weet dat hij niet de enige is. Met twee verzorgenden heeft hij een speciale band. Hij kan er zijn verhaal kwijt. Ook weten zij wat PTSS inhoudt.' Lang niet iedereen heeft die kennis,

weet Alice. 'Toen mijn vader dertien jaar terug in het ziekenhuis terecht kwam na een nierbekkenontsteking, kwamen de eerste symptomen van PTSS. Toch mocht hij naar huis, terwijl het echt niet goed ging. Ze wisten niet goed wat ze met hem aan moesten. Ik ben heel blij dat het nu goed met hem gaat en dat hij het in Bronbeek zo naar zijn zin heeft. Hij is hier in z'n eigen wereld met de jongens.'

Geregeld stapt ze in die wereld om haar vader te bezoeken. Ze heeft een band met de verzorging opgebouwd. 'Is er iets met hem, dan word ik meteen gebeld. Ik heb met iedereen een goed contact. Als ik wil blijven eten, maar mijn vader heeft dat niet doorgegeven, dan wordt er altijd iets geregeld. Een tijdje geleden was hij heel ziek. Ik heb toen met eigen ogen gezien hoe lief ze voor hem zijn. De zorg, de mooie omgeving. Bronbeek is voor hem de beste plek ter wereld.' ■

Regels en wetenswaardigheden op een rij'

In 1863 ging het Koloniaal Militair Invalidenhuis Bronbeek open. Door de vele aanpassingen in de jaren daarna is het huis uitgegroeid tot een plek waar we trots op zijn: het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek (KTOMMB), een comfortabel thuis voor oudere veteranen met de mogelijkheid tot 24/7 zorg.

Patrick:
'De verzorgenden kenden mijn vader echt. Hij was geen nummer'

'In Bronbeek begon mijn vader aan een nieuw leven', zegt **Patrick van den Brand**.

Zijn vader, een Nieuw-Guinea-veteraan, had er veertien jaar gewoond. Na het overlijden van zijn vrouw vond hij het moeilijk om verder te gaan. 'Het ging niet goed met hem. Hij worstelde.' Een aalmoezenier vroeg of Bronbeek iets voor hem was. Nadat hij langs was geweest, zag hij zichzelf er wel zitten. Toen hij er eenmaal woonde, werd hij vrolijker. 'Bronbeek heeft hem gered. Mijn vader kreeg een dagritme en was onder gelijkgestemden. Aan hen kon hij zijn verhaal kwijt en zij begrepen

wat hij had meegemaakt. Hij vond nieuwe bezigheden en zijn zorgen verdwenen: zijn was werd gedaan, zijn eten stond klaar.'

Patrick's vader verzorgde dieren op de kinderboerderij van Bronbeek, ging naar de bingo en babbelde met zijn maten in het café in de Poorterszaal. Ook deed hij mee aan uitstapjes: forellen vangen, een reisje over de Rijn, een mosselweek. Drie keer is hij met zijn maten en Patrick op militaire pelgrimstocht naar Lourdes geweest.

Maar op een gegeven moment waren er tekenen dat hij 'het allemaal niet zo goed meer wist'. De zorg nam toen contact met de familie op. 'Mijn zus

en ik werden er op tijd bij betrokken en kregen advies.' Patrick prijst de zorg voor zijn vader en noemt het personeel 'absoluut betrokken'. 'Bij mijn vaders begrafenis merkte ik dat de verzorgenden hem echt kenden; zijn nukken, zijn gewoontes. Mijn vader was geen nummer. Dat deed mij goed. Door Bronbeek heb ik nog veertien mooie jaren met mijn vader gehad. Toen hij verhuisde, viel een deel van onze zorg weg; zijn was, de schoonmaak, het eten. Daardoor konden wij ons volledig focussen op hem. Ik had meer tijd om met hem te praten en samen iets te ondernemen. Zonder Bronbeek hadden die laatste jaren er heel anders uitgezien.' ■

Iedereen is welkom bij KTOMMB

Het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek (KTOMMB) biedt huisvesting en verzorging aan gewezen militairen, met uitzondering van officieren, die hebben behoord tot het voormalig Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL), de Koninklijke Marine, de Koninklijke Landmacht, de Koninklijke Luchtmacht en de Koninklijke Marechaussee.

Doelstelling

Het tehuis is toegankelijk voor zowel mannelijke als vrouwelijke gewezen militairen, die aan de voorwaarden voor toelating voldoen. Bronbeek vormt een belangrijke schakel in het veteranenbeleid van Defensie.

Zo nodig kan na opname in het tehuis op termijn worden overgegaan op volledige verzorging met behulp van externe zorgprofessionals.

Een uithuisplaatsing is uitzonderlijk. Dit komt pas aan de orde als wij niet meer de juiste zorg kunnen bieden of vinden dat zorg elders passender is. Uiteraard overleggen we hierover met de betrokkenen.

Organisatie

Bronbeek is een regulier onderdeel van Defensie. Het tehuis is organisatorisch ondergebracht binnen het Defensie Ondersteuningscommando, waar ondersteunende diensten van Defensie onder vallen. Om die reden kent Bronbeek een militaire organisatiestructuur met aan het hoofd

een commandant. Bewoners zijn geen onderdeel van de militaire organisatie, maar vinden bij ons wel omgangsvormen en gebruiken die ze herinneren aan hun diensttijd.

Kledingvoorschrift

Oud-militairen die in Bronbeek wonen, hebben ervoor gekozen om terug te keren in een enigszins militaire omgeving. Dit houdt onder meer in dat de commandant bij bepaalde gelegenheden het dragen van een uniform of huistenuue kan voorschrijven. Dit is een belangrijk onderdeel van de militaire identiteit van Bronbeek, zeker als het gaat om de presentatie van Bronbeek naar de buitenwereld. Daarom krijgen alle bewoners van Rijksweg een huistenuue verstrekt. Daarnaast krijgen zij zonder verdere kosten het uniform van het krijgsmachtdeel waar zij het laatst bij hebben gediend. Ook worden medailles en batons die indertijd aan hen zijn uitgereikt, indien noodzakelijk, opnieuw opgemaakt. Op die manier kunnen wij onze bewoners weer optimaal als oud-militair voor de dag laten komen.

Toelatingsvoorwaarden

De toelatingseisen zijn onder meer vastgelegd bij Koninklijk Besluit. Aspirant-bewoners moeten:

1. Alleenstaand zijn;
2. Minimaal 65 jaar oud zijn;
3. Behoren tot de categorie onderofficieren/manschappen;
4. Veteraan zijn volgens de Veteranenwet. Dit wil zeggen dat zij onder oorlogsomstandigheden of andere naar het oordeel van de Minister van Defensie daarmee vergelijkbare omstandigheden hebben gediend; in krijgsgevangenschap hebben verkeerd of hebben deelgenomen aan het verzet, dan wel buiten Nederland vrijwillig hebben gediend bij een eenheid die door de Nederlandse regering ter beschikking is gesteld van de Verenigde Naties of van andere internationale organisaties;
5. Bij binnenkomst in staat zijn de algemene dagelijkse handelingen, zoals wassen, douchen, aankleden en eten, zelfstandig te kunnen verrichten.
6. Passen in de woongemeenschap van het tehuis en bereid zijn om te verklaren dat zij zich na opname zullen houden aan de voor bewoners geldende regels; en
7. Affiniteit hebben met het enigszins militaire karakter van Bronbeek.

De algemene signatuur van Bronbeek betekent dat iedereen die aan de toelatingsvoorwaarden voldoet ongeacht geloof, geslacht, geardeid, levensbeschouwing of politieke voorkeur welkom is.

Kamers

De kamers verschillen onderling enigszins in vorm en oppervlakte (20 tot 30 vierkante meter). Elke kamer bestaat uit een woon-slaapgedeelte en een badkamer →

met toilet, douche en wastafel. De kamers hebben centrale verwarming, radio-, tv-, en telefoonaansluitingen en draadloos internet. Ook is er een alarminstallatie waarmee direct hulp opgeroepen kan worden.

Inrichting

De kamer wordt gedeeltelijk gestoffeerd ter beschikking gesteld. De bewoner dient zelf voor de verdere inrichting te zorgen. Zo dient hij of zij vóór de verhuizing zelf een zogenoemd seniorenbed, inclusief beddengoed (dekbed), aan te schaffen of te huren.

Schoonmaak

De medewerkers van de interieurverzorging maken de kamers dagelijks schoon.

Technisch onderhoud

Derden voeren technisch onderhoud uit aan het gebouw en de installaties, waaronder licht en centrale verwarming. Het klein onderhoud voeren we zelf uit. Voordat aspirant-bewoners naar Bronbeek verhuizen zijn hun kamers opgeknapt. Onze medewerkers kunnen onder meer helpen bij het ophangen van lampen en schilderijen.

Wasgoed

Wekelijks komt een medewerker van de linnenkamer bij de bewoners langs om de waszak op te halen en bij de wasserij te brengen. De schone was komt wekelijks retour. Ook voor het chemisch reinigen van kleding kunnen bewoners bij de medewerker van de linnenkamer terecht.

Huisarts en apotheek

Bewoners kunnen hun eigen huisarts kiezen. De apotheek levert hun recepten aan huis af. Indien nodig helpen onze medewerkers de bewoners bij het beheren en het innemen van medicijnen.

Geestelijk zorg

Het tehuis beschikt over een (oud-)defensie-aalmoezenier en een (oud-) defensiepredikant, die met vaste regelmaat bijeenkomsten met een religieus accent kunnen verzorgen.

Huisdieren

In Bronbeek kunnen geen huisdieren worden gehouden.

Eigen bijdrage

Het zorgteam van Bronbeek levert waar nodig de dagelijkse zorg aan huis. Daarnaast kunnen bewoners medische zorg inroepen door tussenkomst van de huisarts. De eigen bijdrage per bewoner voor verblijf, voeding en was bedraagt afhankelijk van de individuele situatie circa 60 procent van het netto-inkomen.

Telefoon en internet

Daarnaast wordt een vast bedrag voor telefoon en internet in rekening gebracht. Voor dit bedrag kan de bewoner in principe zonder verdere beperkingen telefoneren op de kamer. In het hele tehuis is draadloos internet beschikbaar, waarmee de bewoner overal kan internetten.

‘Onze bewoners verdienen het om te leven als een koning(in). Om de tweede helft van hun leven zo min mogelijk zorgen hebben.’

Aanmeldingsprocedure

Om voor een plaats in Bronbeek in aanmerking te komen, kunnen aspirant-bewoners een aanmeldingsformulier invullen en terugsturen naar:

Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek

T.a.v. Hoofd Zorg
Velperweg 147
6824 MB Arnhem

Bij deze brochure zit een aanmeldingsformulier.

Het formulier is ook te krijgen via:

026 – 37 63 555.

Om te bepalen of een aspirant-bewoner aan de toelatings-eisen voldoet, stelt de toelatingscommissie van Bronbeek een onderzoek in. Daarbij wordt onder meer de Staat van Dienst van de oud-militair opgevraagd. Blijkt uit de Staat van Dienst dat hij of zij aan de toelatingsvoorwaarden voldoet, dan komt een maatschappelijk werker van het Nederlands Veteraneninstituut bij de aspirant-bewoner langs om de zorgbehoefte vast te stellen. Op basis van al deze informatie beoordeelt de toelatingscommissie of het toelatingsverzoek kan worden gehonoreerd. Is dat het geval, dan krijgt de aspirant-bewoner een uitnodiging om een week in Bronbeek te komen logeren. Hierdoor krijgt de oud-militair een nog beter beeld van de woonplek. Of de aspirant-bewoner in Bronbeek kan komen wonen, beslist de commandant namens de Minister van Defensie. De commandant laat zich bij dit besluit adviseren door de toelatingscommissie van Bronbeek.

Begeleiding bij verhuizing

De beslissing om naar Bronbeek te verhuizen is niet van de een op de andere dag genomen. Lichamelijke, geestelijke en/of sociale omstandigheden spelen hierbij een belangrijke rol. Stap voor stap zijn aspirant-bewoners, veelal in overleg met deskundigen, hun huisarts, familieleden en anderen, naar die beslissing toe gegroeid. Toch blijft zo'n verhuizing een ingrijpende en emotionele gebeurtenis: aspirant-bewoners wisselen immers hun vertrouwde omgeving in voor een kleinere ruimte in een huis dat ze met anderen delen. Bij Bronbeek besteden we veel aandacht aan de eerste opvang.

We hebben ervaren dat nieuwe bewoners sneller hun draai vinden en zich eerder thuis voelen als ze goed opgevangen en begeleid worden.

Adres en bereikbaarheid

Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek

Velperweg 147
6842 MB Arnhem
Tel: 026 – 37 63 555

Openbaar vervoer

Bronbeek is te bereiken met buslijn 1 vanaf Station Arnhem richting Velp. Uitstappen bij halte Bronbeek. Voorts met de bus uit de richting Dieren/Velp. Eveneens uitstappen bij halte Bronbeek.

Auto

A12 Knooppunt Velperbroek. Volg de N325 richting Nijmegen. Ga na 2.2 km rechtsaf de Lange Water op. Rijd na 2.1 km rechtsaf de Velperweg op. Bronbeek is op nummer 147. Ga naar de hoofdingang en rijd daarna door tot aan de parkeerplaats.

Dit is een uitgave van

Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek
Ministerie van Defensie

Ontwerp en fotografie Mediacentrum Defensie (MCD)

Uriël Nieuwenburg | Louis Meulstee
| Tekst Patricia Jacob